

Питання на залік з української літератури

1. Література 70-90-х років XIX ст. Складні суспільно-політичні умови розвитку. Новий етап національно-визвольного руху, культурно-просвітницька діяльність “Громад”. Періодичні видання. Розвиток реалізму, натуралізму, пізній романтизм.
2. Іван Нечуй-Левицький (І. Левицький). Життя митця і його творчість як новий імпульс української літератури (“Колосальне всеобіймаюче око України” (І.Франко).
3. “Кайдашева сім’я” – соціально-побутова повість-хроніка. Реалізм твору, сучасна (вічна) актуальність проблеми батьків і дітей.
4. Колоритні людські характери в повісті “Кайдашева сім’я”. Характеристика образів.
5. Українська ментальність, гуманістичні традиції народного побуту й моралі в повісті «Кайдашева сім’я».
6. Утвердження цінностей національної етики засобами комічного (за повістю «Кайдашева сім’я»).
7. Причини й наслідки конфлікту між батьками та дітьми в повісті І.С. Нечуя-Левицького «Кайдашева сім’я».
8. Панас Мирний (П. Рудченко). Життєвий і творчий шлях. Загальна характеристика творчості.
9. Роман “Хіба ревуть воли, як ясла повні?” - перший соціально-психологічний роман в українській літературі, свідчення великих можливостей у художньому дослідженні дійсності. Співавторство з І.Біликом. Широта представлення народного життя.
10. Еволюція Ничипора Вариниченка: від правдошукацтва до розбійництва. у романі “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Типове й екстремальне у долі героя.
11. Жіночі образи, утвердження народних поглядів на духовне здоров’я людини.
12. Зображення покріпачення України в романі Панаса Мирного «Хіба ревуть воли, як ясла повні?».
13. Українська драматургія і театр 70–90-х рр. XIX ст. Від аматорських гуртків до професійного «театру корифеїв», що став «школою життя» (І.Франко). Перші театральні трупи М.Кропивницького та М.Старицького (1882–1883), їхні провідні актори. Тісний зв'язок театру з музикою.

14. Родина Тобілевичів та український театр.
15. Популярність «театру корифеїв» в Україні та за її межами. Перша народна артистка України Марія Заньковецька.
16. Іван Карпенко-Карий (І. Тобілевич). Життєвий і творчий шлях. Багатогранність діяльності.
17. І.Карпенко-Карий і “театр корифеїв”. Драматургічне новаторство письменника.
18. Комедія «Мартин Боруля», її сценічна історія.
19. Дворянство як міф про краще життя. Підміна особистісних етичних цінностей (чесності, порядності, працелюбства) становою приналежністю.
20. Психологічна переконливість розкриття образу Мартина Борулі.
21. Значення творчості І.Карпенка-Карого.
22. Іван Франко. Життєвий і творчий шлях. Письменник, учений, громадський діяч. Багатогранність діяльності в українській культурі, її вплив на культурний і політичний розвиток України. Основні книги і праці. Франко-перекладач. Значення творчості для розвитку української літератури, у пробудженні національної самосвідомості. Творчість І.Франка у музиці. Франко і світова література.
23. Лірика збірки “З вершин і низин”. Загальне уявлення про композицію збірки.
24. Творчість великих майстрів Відродження; символ вічної жіночності, материнства, краси; суперечки про роль краси і користі (“Сікстинська мадонна”).
25. Франкова концепція поступу людства, вираз незламного оптимізму (“Тімн” (“Замість пролога”).
26. Поетична збірка “Зів’яле листя” : “Безмежнеє поле...”, “Ой ти, дівчино, з горіха зерня”, “Чого являєшся мені...”. Місце любовної теми у творчості І.Франка. Життєві імпульси появи творів (автобіографічність). Широка емоційна гама почуттів ліричного героя, утвердження невмирущості людських почуттів, ідеалу кохання.
27. Філософська і громадянська поезія. Змістовий зв’язок “Легенди про вічне життя” із поезією “Зів’ялого листя”. Драматизм людських стосунків, роздуми

про доцільність безсмертя людини, взаємне кохання як критерій щастя, неможливість його досягнення.

28. “Декадент” – поетичне кредо І.Франка. Вираження життєствердної позиції ліричного героя-митця.

29. Вірш-заклик “Розвивайся ти, високий дубе...” – віра в майбутнє своєї нації.

30. Поема “Мойсей” – одна з вершин творчості І.Франка. Проблематика твору: історичний шлях нації, визначна особистість як її провідник, пробудження національної свідомості, історичної пам’яті. Пролог до поеми—заповіт українському народові.

31. Проза І. Франка. Новела “Сойчине крило” – жіноча доля в новітній інтерпретації. Образ героя-адресата – уособлення боротьби між “естетикою” і “живим чоловіком”. Гуманізм новели.

32. Роль І.Франка у розвитку драматургії і театру («Украдене щастя»).

33.Значення творчості І.Франка, її актуальність.

34. Борис Грінченко. Життя і різножанрова творчість. Багатогранність діяльності. Укладач 4-томного словника української мови, організатор і голова товариства “Просвіта”. Тематика поетичних творів. Грінченко-перекладач. І.Франко про Б.Грінченка: “робітника без одпочину” на культурно-освітній ниві.

35. Борис Грінченко - майстер малої прози. Оповідання “Каторжна”. Утвердження прагнення людини до любові, добра. Психологізм твору.